

Sygn. akt IIW 79/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st. sekr. sąd. Anna Żebrowska

w obecności **oskarżyciela publicznego z KPP w G.**- mł. asp. Izabeli Giedrojć

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 roku, 11 maja 2017 roku sprawy

1. **M. C.**

syna J. i H. z d. G.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

I. W dniu 21 października 2016r. w miejscowości B. gm. R. na żądanie osoby uprawnionej nie opuścił gruntu działki o nr geodezyjnym (...),

tj. o czyn z art. 157§1kw

2. **B. C.**

córki R. i T. z d. M.

ur. (...) w R.

obwinionej o to, że:

II. W dniu 21 października 2016r. w miejscowości B. gm. R. na żądanie osoby uprawnionej nie opuściła gruntu działki o nr geodezyjnym (...),

tj. o czyn z art. 157§1kw

3. **D. B. (1)**

syna R. i Z. z d. K.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

III. W dniu 30 czerwca 2016r. w miejscowości B. gm. R. na żądanie osoby uprawnionej nie opuścił gruntu działki o nr geodezyjnym (...),

tj. o czyn z art. 157§1kw

1. Obwinionego **M. C.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 157§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) złotych.
2. Obwinioną **B. C.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 157§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje ją na karę grzywny w wysokości 100 (sto) złotych.
3. Obwinionego **D. B. (2)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przy czym za datę jego popełnienia przyjmuje dzień 01 października 2016 roku, i za to na podstawie art. 157§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazuje go na karę grzywny w wysokości 100 (sto) złotych.
4. Zasądza solidarnie od obwinionych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. w O. kwotę 432 (czteryście trzydzieści dwa) zł tytułem poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego kosztów ustanowienia pełnomocnictwa z wyboru.
5. Zwalnia obwinionych od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów procesu.

Sygn. akt II W 79/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małżonkowie B. i M. C. zamieszkują w miejscowości B. gm. R..

Na mocy aneksu z 30.10.2007 r. do umowy dzierżawy z dnia 01.11.1997 r., Spółka (...) S.A. z siedzibą w O. wydzierżawiła od Agencji Nieruchomości Rolnych Oddziału Terenowego w O. Filia w B. m. in. działkę o nr geodezyjnym (...), położoną na terenie gminy R., na którą złożyły się: grunty orne, pastwiska, zakrzaczenia, tereny zabudowane, drogi i nieużytki. Wiosną 2016 roku dokonano wznowienia znaków granicznych i wyznaczenia punktów granicznych ujawnionych w ewidencji gruntów dla dzierżawionej przez (...) S.A. nieruchomości. Wówczas okazało się, że działka o nr geodezyjnym (...) jest użytkowana przez małżonków C., na której to nieruchomości obwinieni m. in. zasadzili jabłunki, ustawili trampolinę dla dzieci, zbudowali piaskownicę, huśtawkę, położyli chodnik. W związku z powyższymi ustaleniami, Spółka (...) S.A. zorganizowała spotkania m. in. z obwinionymi w celu ustalenia warunków i terminu opuszczenia przez B. i M. C. przedmiotowej działki. Pomimo żądań Spółki, by małżonkowie opuścili działkę, upływu terminu, w jakim obwinieni mieli to uczynić - na dzień 21 października 2016 roku B. i M. C. nadal użytkowali przedmiotową nieruchomość.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień M. C. (k. 75v), B. C. (k. 75v-76), zeznań S. K. (k. 76-78, 29-30), a także w oparciu o dowody tj. aneks k. 3-5, protokół k. 6, 23, załączniki k. 7-8, notatka k., 10, 12, 13, pismo k. 17, potwierdzenie odbioru k.18, 26, pismo k. 25.

M. C. nie przyznał się do winy. Wyjaśnił, że kupując w od Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa miejscowości B. mieszkanie uważał, że zakupił je wraz z podwórkiem, przy czym nikt nie pokazywał obwinionemu, jaka część tego podwórka faktycznie przynależy do mieszkania, a obwiniony nie znał dokładnie zapisów aktu notarialnego. Wiosną 2016 roku, po wznowieniu granic okazało się, że podwórko nie znajduje się w granicach własności obwinionego, tylko należy do Spółki (...). Obwiniony potwierdził, iż był wzywany przez Spółkę do opuszczenia przedmiotowej działki, ale nie dostosował się do tego żądania. (wyjaśnienia M. C. (k. 75v).

Z wyjaśnieniami M. C. korespondowały wyjaśnienia jego żony- B. C. (k. 75v-76), która również nie przyznała się do winy.

W świetle zebranych dowodów nie budzi wątpliwości, że działka o nr geodezyjnym (...), zgodnie z aneksem do umowy dzierżawy, stanowi przedmiot dzierżawy dokonanej przez Spółkę (...) S.A. Po wznowieniu granic okazało się, iż działka ta jest użytkowana przez obwinionych – małżonków M. i B. C.. Powyższe niezbiecie wynika zarówno z wyjaśnień M.

C. (k. 75v), B. C. (k. 75v-76), ale także zeznań S. K. (k. 76- 78, 29-30) oraz aneksu k. 3-5, protokołu k. 6, załączniki k. 7-8. Dowody te są spójne, wzajemnie się uzupełniają i brak jest podstaw, by podważać ich wiarygodność. Bezsporne jest również, iż Spółka (...) S.A. zorganizowała spotkania m. in. z obwinionymi w celu ustalenia warunków i terminu opuszczenia przez B. i M. C. przedmiotowej działki. Pomimo upływu terminu, w jakim obwinieni mieli opuścić działkę o nr (...) i świadomości obwinionych, że zajmują działkę nie stanowiącą ich własności, a pokrzywdzony żąda, by ją opuścili - na dzień 21 października 2016 roku B. i M. C. nadal użytkowali przedmiotową nieruchomość (wyjaśnienia M. C. (k. 75v), B. C. (k. 75v-76), zeznania S. K. (k. 76- 78, 29-30), protokół k. 23, notatka k., 10, 12, 13, pismo k. 17, potwierdzenie odbioru k.18, 26, pismo k. 25).

Zgodnie z art. 157§1 kw – karze podlega ten, kto wbrew żądaniu osoby uprawnionej nie opuszcza lasu, pola, ogrodu, pastwiska, łąki lub grobli.

W świetle przywołanych dowodów stwierdzić należy, że obwinieni – a co wynika już wprost z ich wyjaśnień - wiosną 2016 roku nabyli pełną świadomość, że zajmują działkę, która nie stanowi ich własności. Wiedzieli o organizowanych przez Spółkę (...) S.A. spotkaniach w celu ustalenia warunków i terminu opuszczenia przedmiotowej działki, B. C. osobiście w nich uczestniczyła. Pomimo posiadanej wiedzy o żądaniach wysuwanych przez pokrzywdzonego, by działkę opuścili, pomimo upływu terminu, w jakim mieli to uczynić - na dzień 21 października 2016 roku B. i M. C. nadal użytkowali przedmiotową nieruchomość.

Z aneksu do umowy dzierżawy z dnia 01.11.1997 r., wynika m. in., że na działkę o nr geodezyjnym (...), położoną na terenie gminy R. w miejscowości T., składają się: grunty rolne, pastwiska, zakrzaczenia, tereny zabudowane, drogi i nieużytki.

W świetle analizy zebranych dowodów Sąd nie miał wątpliwości, że każde z obwinionych dopuściło się popełnienia zarzuczonego mu wykroczenia.

Wina umyślna każdego z obwinionych jest zdaniem Sądu oczywista.

Przy wymiarze kar grzywny Sąd, kierował się ogólnymi jej dyrektywami zawartymi w art. 33§1 - 4 kw, jak również treścią art. 24§1 i 3 kw, mając na uwadze m. in. stopień zawinienia każdego z obwinionych, społecznej szkodliwości czynu, a także warunki osobiste, majątkowe sprawców. W świetle powyższego Sąd na podstawie art. 157§1 kw w zw. z art. 24§1 i 3 kw skazał każdego z obwinionych na kary grzywny w wysokości po 100 złotych, uznając, że kary te są adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełnią jednocześnie cele w zakresie prewencji szczególnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu kary te nie przekraczają zdolności finansowych obwinionych i będą stanowić dla nich – zgodnie z założeniami, jakie niesie za sobą każda kara- pewną dolegliwość.

Zasądzając solidarnie od obwinionych na rzecz oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. w O. kwotę 432 (czterysta trzydzieści dwa) zł tytułem zwrotu poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego kosztów ustanowienia pełnomocnictwa z wyboru, Sąd kierował się postanowieniami art. 119 kpw w zw. z art. 627 kpk.

Zwalniając obwinionych od ponoszenia opłat i pozostałych kosztów procesu, Sąd miał na uwadze treść art. 119 kpw w zw. z art. 624§1 kpk.